

[Rosing]

Den forrige regering og folketinget accepterede dette og lovgav herfor.

Det andet og næste er, at også landsrådets status drøftes i den kommende hjemmestyrekommission, som regeringen i år har nedsat. Som underudvalg i denne kommission er der også nedsat et udvalg, som skal drøfte et forslag fra landsrådet om ændring af aflønningsforholdene i Grønland, det problem, som diskuteres om og om igen landet over.

Det tredje er nedsættelse af det såkaldte styringsudvalg vedrørende spørgsmålet omkring mineraludnyttelse i og ved Grønland, hvorved landsrådets indflydelse vil blive sikret.

For alt dette vil jeg udtrykke min tak, og jeg håber, at samarbejdet mellem de danske og grønlandske myndigheder vil fortsætte fremover. Dette udtrykker jeg for at understrege den kendsgerning, at det, der skal ske i Grønland i den kommende tid, nemt kan følges af svære fødselsveer. Vi har jo rigelige eksempler ude i verden, hvor tidligere kolonier selv påtager sig løsningen af deres interne problemer. Et fortsat samarbejde mellem danske og grønlandske myndigheder kan efter min mening gøre overgangen til hjemmestyreordning lettere.

Folketinget og den danske befolkning er nu sikkert ikke uvidende om ret skræppe kritiske artikler om vore forhold skrevet af enkelte grønlandere. Hvis demokratiet skal eksistere og aktuelle problemer skal løses, skal og må der komme en dialog i aviserne, men det beklagelige i sådanne artikler er, at nogle ikke vil erkende den historiske baggrund for visse afgørelser og dermed også udviklingen i Grønland og udviklingen mellem Grønland og Danmark. Det er på sin plads, at vi politiske repræsentanter kritiseres. Dette er jo politikernes lod, men det er forkert at skrive, at hovedansvaret for alle skæve forhold i Grønland ligger hos de danske myndigheder. Når jeg siger det, så vil jeg tilføje, at fjernstyring på visse områder har haft og stadig har visse skavanker, som vi vil ændre i den kommende tid. Om dette vil jeg henvise til, hvad jeg har sagt i begyndelsen af talen. Jeg vil derfor beklage og fordømme sådanne beskyldninger.

De grønlandske folkevalgte repræsentanter både i landsrådet og folketinget har gen-

nem årene arbejdet for virkeliggørelsen af befolkningens ønsker og dækning af behov i vor udvikling. Sådanne ønsker blev forstået og efterkommet ofte i form af lovgivning. Hvis da nogen skal bebrejdes noget, så er det os grønlandere, der gennem årene har fremført vælgerens ønsker under andre forudsætninger og muligheder end de nuværende. Jeg vil derfor, som landsrådsformand Lars Chemnitz sagde under åbningen af landsrådet for nylig, sige, at vi grønlandere hellere må koncentrere os om løsning af problemerne i stedet for at fremkomme med mistænkeliggørelse og beskyldninger, som ikke har noget formål.

Til slut en lille bemærkning om det mest aktuelle, nemlig omn EF-penge. Jeg har i fjor ved samme tid her fra talerstolen berørt spørgsmålet om lånene fra Den europæiske Investeringsfond. Ifølge Grønlandsrådets dagsorden punkt 3 vedrørende investeringsplanerne under et møde i foråret 1974 androg lånene indtil 1974 90 mill. kr., hvoraf 18 mill. kr. anvendtes i Grønland gennem tillægsbevillinger i 1974. Jeg fandt, at beløbet i sammenligning med egnsudviklingsproblemerne her i landet var for lille i forhold til de store behov, vi havde og stadig har i Grønland. Daværende Grønlandsminister hr. Holger Hansen, som besvarede dette spørgsmål, sagde bl. a., at han var enig i, at den måde, hvorpå dette spørgsmål var blevet løst i det daværende år, ikke var tilfredsstillende, og han gav tilsagn om, at hele denne problematik om EF-midlernes anvendelse, og på hvilken måde det skulle ske, ville blive taget op til ny vurdering.

Dette svar har jeg måttet regne som et positivt svar og var tilfreds med det, men den avisomtale, der handler om EF-ambasador Gundelachs udtalelser i landsrådet for nylig om bevillinger fra EF's sociale fond til Grønland, gør mig lidt skeptisk over den måde, midlerne ordnes på. Det er ønskeligt, at sådanne bevillinger bliver adskilt fra de sædvanlige bevillinger, så de bliver overskuelige og lagt oven på finanslovens bevillinger.

Når jeg siger det, er det slet ikke meningen at forfølge en bestemt minister eller skiftende regeringer, men da spørgsmålet er aktuelt, og da de grønlandske bevillinger som andre ministeriers er skåret betydeligt ned og i det kommende år vil blive det, vil